

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

2/2013

Vydává Obecní úřad Louňovice • červen 2013

*Vážený sousede,
milí Louňováci,*

*jaro sice na sebe letos dalo
čekat, zato ale nastoupilo velice intenzivně, trá-
vu nestihnáme sekat, sazenice sázet a semínka
zasévat. Co nejen jarní vegetace může přinést
do sousedského života, se dočtete uvnitř zpra-
vodaje.*

*Velice rád bych poděkoval paní Miroslavě Čadi-
lové, dlouholeté ředitelce Mateřské školy Louňovi-
ce. Jménem svým, a věřím, že i jménem mnohých
z Vás, chci poděkovat za její práci odvedenou ve
prospěch našich nejmenších spoluobčanů. Mož-
ná, že použitá slova „našich nejmenších spoluob-
čanů“ nejsou úplně přesná. Paní Čadilová je to-
tiž ředitelkou louňovické mateřinky od 20. října
1979, kdy byla budova MŠ slavnostně otevřena.
Mnozí tehdejší „naši nejmenší spoluobčané“ vo-*

SLOVO ÚVODEM

*dili či vodí do školky již
své děti, dnešní „naše
nejmenší spoluobčané“.*

*Mirko, ještě jednou Ti děkuji za dlouholeté kva-
litní ředitelování. Pod Tvým vedením se podařilo
vybudovat krásné a moderní školské zařízení.
Přeji Ti do další životní etapy mnoho zdraví a elá-
nu. Přestože společnost označuje důchodový věk
jako neproduktivní, je nesporné, že Ty ho pojmeš
aktivně, protože konečně budeš mít dost času na
všechny svoje záliby, a zejména na vnoučata.*

*Zároveň bych chtěl nové ředitelce, paní Marii Ex-
nerové, popřát hodně energie, trpělivosti, a hlav-
ně úspěchů.*

*Nám všem pak přeji, aby nadcházející léto bylo
příjemné, přiměřeně deštivé a teplé, aby nám ta
jarní setba pěkně vzešla.*

Josef Řehák – Váš starosta

NOSTALGIE TĚCH DŘÍVE NAROZENÝCH, ALE I OBJEV ZAPOMENUTÉHO TĚCH NEJMENŠÍCH,
TO BYLA „KULIČKIÁDA“, PORÁDANÁ MAZLIKY NA NOVĚ ZREKONSTRUOVANÉM HŘIŠTÁTKU

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE od 16.2.2013 do 10.5.2013

• Zastupitelé projednali návrh a poté schválili vyrovnaný rozpočet obce na rok 2013, kde příjmy i výdaje jsou ve výši 13.002.482,- Kč.

• Zastupitelé vzali na vědomí výsledek kontroly hospodaření obce Louňovice za rok 2012 ze strany Krajského úřadu Středočeského kraje. Výsledek – při přezkoumání nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

• Zastupitelé odsouhlasili finanční příspěvek ve výši 150.000,- Kč na rekonstrukci kabin TJ Slavia Louňovice.

• Zastupitelé se zabývali nedostatkem míst v základních školách. V současné době máme 36 dětí v Mukařově, 35 v Říčanech a asi 10 dětí v jiných školách. Ve spolupráci s obcemi školského obvodu Mukařov se připravuje přístavba školy v Mukařově (100 tis. studie, 1,5–2 mil. Kč projekt, stavba včetně vybavení cca 42 mil. Kč). S obcí Mukařov byla uzavřena smlouva o spolufinancování studie rozšíření ZŠ Mukařov.

• Zastupitelé odsouhlasili kupní smlouvu na část místní komunikace ulice Za Hřištěm p.č. 90/28 uzavřené mezi obcí Louňovice a Dagmar Bálkovou.

• Starosta obce vyhlásil výběrové řízení na pozici ředitele/ky Mateřské školy Louňovice. Pro výběrové řízení byla jmenována komise – zástupce kraje, České školní inspekce, zástupce odborné veřejnosti (ředitelka MŠ Tehovec), člen současného pedagogického sboru MŠ, dva zástupci zřizovatele (obce). Výběrové řízení vyhrála paní Mgr. Marie Exnerová, která byla také starostou jmenována novou ředitelkou MŠ Louňovice na šestileté funkční období od 1. 8. 2013 do 31. 7. 2019.

• Zastupitelé odsouhlasili prodej obecního pozemku p.č. 92/32 o výměře 1165 m², prodej se uskuteční dle směrnic obálkovou metodou, pozemek je plně zainvestován (vodovod, kanalizace, elektřina, plyn, asfaltová komunikace, včetně veřejného osvětlení), stanovená minimální cena 2.990,- Kč/m².

• Byla provedena oprava některých komunikací v Louňovičkách – asfaltovým recyklátem, zastupitelé řeší problém prašnosti ostatních komunikací v Louňovičkách.

• Byla podána na MAS Říčansko žádost o poskytnutí dotace na rozšíření veřejného osvětlení v ulicích K Poštoлке, Na Dolách a ulice Srbínská – předpokládané náklady cca 1 mil. korun, dotace 495 tis. Kč.

• Zastupitelé rozhodli o uzavření smlouvy o poskytování právní pomoci z důvodu komplikovanosti některých kauz.

OBEC LOUŇOVICE – NÁVRH ROZPOČTU 2013

§	Polož.	Příjmy	Částka Kč
	1111	Daň z příjmu fyz.os. – záv.činn.	1 200 000,00
	1112	Daň z příjmu fyz.os. - OSVČ	250 000,00
	1113	Daň z příjmu fyz.os. – kapit.výnosy	150 000,00
	1121	Daň z příjmu –práv.osoby	1 300 000,00
	1211	DPH	3 000 000,00
	1340	Poplatek odpad	1 250 000,00
	1341	Poplatek psi	28 000,00
	1361	Správní poplatky	40 000,00
	1511	Daň z nemovitosti	400 000,00
	4112	Globální dotace	132 400,00
3636	3122	Příspěvky územní rozvoj	105 000,00
3314	2111	Knihovna příspěvky	6 000,00
3612	2132	Byty nájem	236 290,00
3613	2132	Pronájem ost.nem., antény	360 000,00
3632	2111	Hřbitov	30 000,00
3724	2324	Elektrowin, Ekolamp	3 000,00
3725	2324	Ekokom (zpětný odběr odpadu)	170 000,00
3726	2324	Kovošrot	15 000,00
6171	2111	Materiál, služby	2 000,00
6171	2119	Věcná břemena	527 792,00
6171	2131	Nájem pozemků	42 000,00
6171	3111	Prodej pozemků	3 500 000,00
6310	2141	Příjmy z úroků	5 000,00
6330	4131	Převod z účtu hosp. činnosti	250 000,00
			13 002 482,00

§	Polož.	Výdaje	Částka Kč
2212	5171	Komunikace opravy	500 000,00
2219	6121	Komunikace stavba (chodníky)	1 200 000,00
2221	5193	Dopravní obslužnost	300 000,00
2310	6121	Voda stavba	250 000,00
2321	6121	Kanalizace stavba	450 000,00
3111	5171	MŠ údržba	6 000,00
3111	5331	MŠ příspěvek	350 000,00
3113	5333	ZŠ den dětí	3 000,00
3113	5321	ZŠ dotace (neinvest.nákl.na žáky)	125 000,00
3314	5021	Knihovna mzda	18 000,00
3314	5136	Knihovna knihy	10 000,00

3314	5139	Knihovna materiál	10 000,00
3319	5139	SPOZ (akce pro děti, výročí)	70 000,00
3330	5223	Príspevek kostel Mukařov	3 000,00
3429	5222	Slavia, Sportklub	100 000,00
3612	5171	Byty údržba, opravy	15 000,00
3631	5154	VO elektřina	150 000,00
3631	5171	VO údržba, opravy	100 000,00
3631	6121	VO stavba	300 000,00
3632	5171	Hřbitov údržba	30 000,00
3635	6119	Územní plán, regulační plány	478 000,00
3721	5169	Svoz odpadu (nebezp.odp.)	20 000,00
3722	5169	Svoz odpadu (komunální)	700 000,00
3722	6121	Kontejnerové stání	50 000,00
3725	5169	Svoz odpadu (sklo,plast,papír,bioodp.)	590 000,00
3745	5171	Zeleň údržba	40 000,00
6112	5023	Zastupitelé mzda	600 000,00
6112	5031	Zastupitelé soc. pojištění	135 000,00
6112	5032	Zastupitelé zdrav.pojistné	100 000,00
6171	5011	Zaměstnanci mzda	800 000,00
6171	5021	DOPP	300 000,00
6171	5031	Zaměstnanci soc. pojištění	270 000,00
6171	5032	Zdravotní pojistné zaměstnanci	115 000,00
6171	5038	Pojištění zam. (Kooperaiva)	10 000,00
6171	5136	Knihy, tiskoviny	3 000,00
6171	5137	DHIM (drobný majetek)	50 000,00
6171	5139	Materiál	100 000,00
6171	5154	Elektrická energie obec	130 000,00
6171	5161	Služby pošt	25 000,00
6171	5162	Telefon, internet	50 000,00
6171	5163	Pojistné obec	190 000,00
6171	5166	Konzultační, právní služby	250 000,00
6171	5167	Školení	30 000,00
6171	5169	Nákup ost.služeb (servis.práce, GP, ...)	300 000,00
6171	5171	Opravy obec	950 000,00
6171	5173	Cestovné	50 000,00
6171	5192	Neinv. náhrady (soudní popl.)	50 000,00
6171	5329	Dotace mikroregiony (SMO, Ladův kraj)	90 000,00
6171	5362	Platby daní st.rozp. (daň z přev.nem.)	150 000,00
6171	5365	Platby daní a p.krajům,obcím (správní p.)	10 000,00
6171	6121	Investice stavby	1 664 000,00
6171	6122	OÚ stroje, zařízení	180 000,00
6171	6130	Pozemky (nákup)	70 000,00
6310	5163	Služby peněž.ústavů	15 000,00
6409	6349	Region Jih - invest.příspěvky	447 482,00
			13 002 482,00

Důležitá informace:
odpočty stavů domovních vodoměrů
budou provedeny v první polovině července 2013

Závěrečný účet
OBCE LOUŇOVICE
za rok 2012

1) ÚDAJE O PLNĚNÍ PŘÍJMŮ A VÝDAJŮ ZA ROK 2012

Zůstatky na účtech k 1. 1. 2012:

Běžný účet KB	-38.716,75 Kč
Běžný účet KB II. (hosp.činn.)	60.234,59 Kč
Běžný účet ČSOB	133.677,51 Kč
na účtech celkem	155.195,35 Kč

PŘÍJMY

V roce 2012 obec přijala tyto finanční prostředky:

Běžné příjmy: 9.295.581,- Kč

z toho vybrané položky:

příjmy z daní 7.136.984,- Kč

(z toho daň z příjmu
za obec 913.520,- Kč)

poplatek za odpad 996.383,- Kč

poplatek za psy 28.150,- Kč

zpětný odběr odpadu 184.960,- Kč

nájem byty 246.334,- Kč

nebytový nájem 368.000,- Kč

pronájem pozemků 86.478,- Kč

Dotace:

dotace „volby do kraj. zast. a Senátu“ **20.400,- Kč**

globální dotace **193.100,- Kč**

příspěvky od občanů

na infrastrukturu: 125.000,- Kč

prodej pozemků:

7.500,- Kč

převod z podnikat. účtu

na běžné účty: 372.000,- Kč

vrácení půjček (o.s. Sportklub,

o.s. Mukařovsko): 1.049.615,- Kč

PŘÍJMY CELKEM

11.063.196,- Kč

VÝDAJE

V roce 2012 byly uskutečněny tyto výdaje:

Běžné výdaje: 8.139.792,- Kč

z toho vybrané položky:

o oprava komunikací 373.078,- Kč

o dopr. obslužnost 294.774,- Kč

o veřejné osvětlení 226.217,- Kč

o svoz odpadu 1.626.849,- Kč

○ údržba zeleň	19.478,- Kč
○ odměny zastupitelů	802.380,- Kč
○ náklady na zaměstnance	1.103.051,- Kč
○ dohody o prov. práce	242.976,- Kč
○ mzda knihovna	18.099,- Kč
○ drobný majetek + materiál	235.070,- Kč
○ elektrická energie	120.076,- Kč
○ telefony, internet	48.818,- Kč
○ pojistné	157.807,- Kč
○ služby (revize, aktualizace apod.)	278.206,- Kč
○ opravy + údržba majetku	570.628,- Kč
○ platby daní (z toho daň z příjmu obec	913.520,- Kč)
○ příspěvek MŠ	250.000,- Kč
○ neinvestiční příspěvky ZŠ a MŠ	425.627,- Kč
○ příspěvky Slavia, Sportklub	64.533,- Kč
○ členské příspěvky mikroregiony	79.250,- Kč

Investiční výdaje: 1.928.293,- Kč

z toho vybrané položky:

- veřejné osvětlení 24.002,- Kč

- lokalita Ječniště 68.752,- Kč
- přivaděč Želivka 832.491,- Kč
- pozemky 54.808,- Kč
- traktor Zetor 939.840,- Kč

Převod z BÚ na podnik. účet: 236.066,- Kč

VÝDAJE CELKEM 10.304.151,- Kč

Zůstatky na účtech k 31. 12. 2012

Běžný účet KB	74.058,31 Kč
Běžný účet KB II. (hosp. činn.)	67.367,94 Kč
Běžný účet ČSOB	383.358,83 Kč
na účtech celkem	524.785,08 Kč

2) HOSPODÁŘSKÁ ČINNOST OBCE

Obec vede hospodářskou činnost na tyto výnosy a související náklady:

➤ Vodohospodářská činnost

Hospodářský výsledek hospodářské činnosti k 31. 12. 2012 činil -806.796 Kč. Ztráta byla způsobena mimořádnými výdaji do oprav (oprava přečerpávací jímky v Soví ulici za 350 tis. Kč) a údržby úpravny vody, ČOV a celé infrastruktury vodovodu a kanalizace.

3) ZPRÁVA O VÝSLEDKU PŘEZKOUMÁNÍ HOSPODAŘENÍ OBCE LOUŇOVICE ZA ROK 2012

Při prezkoumání hospodaření obce Louňovice za rok 2012 podle § 2 a § 3 zákona č. 420/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebyly zjištěny chyby a nedostatky. *Zpracovala Ivana Hřebcová*

AUKCE ELEKTŘINY A PLYNU pro louňovické domácnosti a podnikatele

Obec Louňovice chce jak domácnostem, tak podnikatelům poskytnout možnost ušetřit na elektřině a plynu. Spolu se specializovanou firmou eCentre a.s. (spolupracuje i s okolními obcemi – např. s Říčany, Mukařovem) shromažďuje podklady pro elektronickou aukci, do které se budou moci přihlásit všichni lidé – trvale bydlící i chataři, kteří mohou do elektronické aukce zařadit i své domácnosti v Praze či jinde. Odborníci předpokládají, že se aukcí podaří snížit ceny o více jak 15 %.

Obyvatelé Říčan takto ušetřili 29,9 % na plynu a 16,5 % na elektřině. Říčanské domácnosti pomocí elektronických aukcí ušetří na energiích během následujících dvou let skoro 7 milionů korun.

Smlouvy se zprostředkovatelem je možné uzavřít na Obecním úřadě Louňovice od 17. června do 19. července 2013.

Bližší informace jsou uvedeny na webových stránkách obce: www.lounovice.cz, k dispozici jsou rovněž na obecním úřadě nebo je možné se přímo obrátit na zástupce zprostředkovatele: **Ladislav Zíta**, tel: 730 512 272, e-mail: ladislav.zita@ecentre.cz

Obec Louňovice chce jak domácnostem, tak podnikatelům poskytnout možnost ušetřit na elektřině a plynu. Spolu se specializovanou firmou eCentre a.s. (spolupracuje i s okolními obcemi – např. s Říčany, Mukařovem) shromažďuje podklady pro elektronickou aukci, do které se budou moci přihlásit všichni lidé – trvale bydlící i chataři, kteří mohou do elektronické aukce zařadit i své domácnosti v Praze či jinde. Odborníci předpokládají, že se aukcí podaří snížit ceny o více jak 15 %.

KONTEJNER NA TEXTIL (k dalšímu využití, charita apod.)

V kontejnerovém stání u obecní garáže (ulice Ke Kaménce) je nově umístěn kontejner na textil pro celoroční využití. Textil, který se do této nádoby vhazuje, nesmí být znečištěný a musí být zabalen do pytle či PE tašky. Do tohoto kontejneru patří použitý a nepotřebný textil (např.: ošacení, ložní prádlo, ručníky, bytový textil, ubrusy, párovaná obuv atd.) a naopak sem nepatří: koberce, matrace, molitan a znečištěné textilie. Tyto informace jsou uvedeny též přímo na kontejnerech na textil. *Dana Kodejšová*

OBEC LOUŇOVICE

nabízí jeden plně zainvestovaný pozemek pro stavbu rodinného domu:

(vodovod, kanalizace, plyn, elektřina, asfaltová komunikace, veřejné osvětlení)

lokalita „Střed“, k.ú. a obec Louňovice,

pozemek p.č 92/32 o výměře

1 165 m²

PODMÍNKY PRODEJE JSOU UVEDENY NA

www.lounovice.cz

úřad obce–úřední deska–obecní vyhlášky–směrnice pro prodej majetku

KONTAKT:

obec Louňovice, tel. 323 660 205, 725 021 850,

obec@lounovice.cz

• • • **ZE ŽIVOTA OBCE** • • •

Vítání občánků

První letošní vítání občánků proběhlo na Obecním úřadě v Louňovicích páteční odpoledne 5. dubna 2013. Tentokrát to byly čtyři holčičky – Adriana Štíchová, Sára Meskařová, Maja Neckářová, Adriana Fojtová – a jeden chlapeček – Alexandr Havelka. Jelikož maminka chlapečka byla nemocná, bylo ví-

tání jen „dámskou jízdou“. Miminka přišly přivítat děti z Mateřské školy Louňovice. Pro maminky byly připravené jako pozornost květiny a malé dárky pro miminka i pro jejich sourozence. Uvidíme, kolik miminek ještě přibude do konce roku.

Dana Kodejšová

Děti malovaly velikonoční vajíčka

Letošní Velikonoční pondělí vyšlo kalendářně už na 1. duben. I když to venku moc jarně nevypadalo, tak v sobotu 30. března 2013 proběhlo v Louňovicích již tradiční malování velikonočních vajíček. Děti zkoušely různé techniky malování. Velký úspěch mělo malování včelím voskem, ale určitě největší zájem byl o zdobení vajíček lepením bavlnek a vlny. Děti odcházely s úsměvem a s náručí plnou krásně ozdobených vajíček. Určitě je doma rodiče pochválili a určitě se na ně nezlobili za ty nabarvené ruce a oblečení.

Dana Kodejšová

UKLIĎME SVĚT, LADŮV KRAJ nebo alespoň své okolí

Letošní jarní uklízecké akce v Louňovicích byla oficiálně ohlášena na sobotu 13. dubna 2013, ale se ženskými jsme se domluvíly, že začneme uklízet po obci podle svých časových možností jindy. Rozdělily jsme si obec na jednotlivé úseky podle ulic a systematicky vysbíraly poházené papíry, igelity, plastové lahve a další odpadky, které se vynořily poté, co konečně roztál sníh. Snad nejvíce odpadků se nasbíralo podél hlavní silnice a na hrázích rybníků. Je zarážející, že si někdo doveze jídlo a pití z McDonald's, u rybníku je zkonsumuje a obaly odhodí. Nedopité lahve od Coca-Coly a limonád plavaly v rybníku nebo se

válely ve škarpách podle silnic. A krabičky od cigaret. Ach, jo ☹. Nasbíralo se 18 pytlů odpadků a brigády se zúčastnilo 8 žen. Některé z nás si dokonce slíbily, že na svoje úseky dohlédnou i během roku. Ještě nesmím zapomenout, že jsme také uklidily okraj lesa od hájenky ke hřbitovu a podél hřbitova k potoku.

O sobotní akci se sešlo 6 ochotných lidí a vysbíraly nepořádek na okraji lesa od úpravny vody k hájence (6 pytlů). Jednalo se především o starou zátěž, např. staré skleněné lahve, plechovky, díly z automobilů a plastové obaly. Nové odpadky byly spíš z produk-

ce dětiček, které tu a tam odhodí obal od sušenek a bonbónů. Celkově se dá ovšem konstatovat, že se výskyt odpadků v lese nezvyšuje, ale naopak naším každoročním sbíráním ubývá.

S velkou účastí se setkala sobotní uklízení akce v Louňovickách, kterou organizoval O.S. Sportklub. Zúčastnilo se jí 17 dospělých a 7 dětí. Byla vyčištěna plocha v okolí hřiště, natřeny lavičky a provedeny

další drobné úpravy. Nejvíce práce zabrala úprava neoplocených ploch, které během zimy rozryla divoká prasata.

Všem zúčastněným patří veliké poděkování a věřím, že to může být inspirace i pro všechny ostatní, abychom si vytvořili pěkné a příjemné prostředí nejen na svých zahrádkách, ale i ve svém okolí.

Krásné jarní procházky přeje Marie Boudová

Jiří Holoubek TRIO

V pátek 26. dubna 2013 jsme měli příležitost poslechnout si další z koncertů louňovického rodáka Jiřího Holoubka s jeho Triem. Příležitost to byla výjimečná, protože Trio zde pokřtilo své nové CD. Název skupiny sice napovídá, že jsou v ní tři hudebníci – Jiří Holoubek, Tomáš Stehlík a Pavel Peroutka, v Louňovicích však představili ještě čtvrtého, hostujícího kolegu – mandolinistu Tomáše Dvořáka. Dalšími vzácnými hosty byli textař Jan Velíšek a fotograf Jan Šroubek, který byl zároveň kmotrem CD.

Zaplněný sál odměňoval potleskem jedinečná sóla, skvělé instrumentálky, všechny písničky i vtipný slovní doprovod Jirky Holoubka. Milé bylo jeho označení restaurace U Henců za multikulturní centrum Prahy-východ. Jen nevím, zda ty prasklé struny na jeho kytaru byly doopravdy přetržené.

K zakoupení bylo nové CD Jiří Holoubek Trio, velkoformátové fotografie Jana Šroubka a kniha jeho fotografií, doplněná texty Jana Velíška.

Marie Boudová

Jak jsme letos pálili čarodějnice

Stavění májky a pálení čarodějnic v Louňovicích se začíná dostávat na přední místo, co se týká účasti. Také letošní akce se setkala s velkým zájmem nejen dětí, ale i dospělých (odhadem 300 lidí), i když počasí příliš nepřálo – bylo zataženo a chladno. Část přípravy proběhla již v neděli, kdy byly z lesa přivezeny smrkové kmeny na stavbu hranice a dřevo na přikládání. Hranice byla postavena v neděli odpoledne. V úterý byl v lese poražen skoro 20metrový smrk, který byl přeměněn na krásnou májku. Ozdobení,

postavení máje a umístění perfektní čarodějnice na hranici proběhlo odpoledne. Tradičně, před zapálením vatry, děti absolvovaly připravené soutěže pod vedením zkušených čarodějnic. Na vedlejším malém ohničku se potom opékaly buřty, nápoje se podávaly ve stánku, kde se navíc grilovala kýta. Prostě se všichni měli dobře. Vrcholem podvečera bylo zapálení vatry. Ani potom zábava nekončila, nechyběla kytara, ale hlavně to bylo příjemné setkání se sousedy a známými a popovídání si. Pro děti bylo nejlepší

zábavou přelézání hromad čerstvě navezené hlíny, dobývání vrcholů a vytváření skluzavek. Doma asi bylo co oškrabávat, prát a umývat ☹. Večer byl veselý, ale následující ráno bylo smutné. Nezvaným hostům

se v ranních hodinách podařilo uskutečnit nepěkný kousek – pokáceli nám májku ☹. Všem, kteří se zapojili do příprav a vlastní organizace akce, patří veliké uznání a poděkování.

Marie Boudová

Kuličkařada 2013

Cvrnkání kuliček? Pro většinu čtyřicetiletých a mladších téměř neznámá hra. Tyto ročníky zasáhla spíše vlna céček a podobných plastových písmenek, se kterými se hrávala převážně „čára“.

Uspořádat kuličkařadu byla výzva. Už jen opatření dostatečného množství vhodných kuliček byl problém, který se ale vyřešit podařilo. Organizátoři, kteří v dětství doma nalezené kuličky používali spíše jako střelivo do prachů, museli nastudovat pravidla a pár her si vyzkoušet.

Co a jak se bude hrát, bylo jasné. Ovšem vybrat vhodný „plácek“, kam by se vešlo několik hracích drah s důlky, nebylo snadné.

Nejen k tomuto účelu se uvažovalo o obnovení „les-

ního hřiště“ na Horáku, na kterém se před cca 40 lety hrávaly zápasy volejbalové soutěže a bylo využíváno i pro jiné míčové hry. Současný povrch hřiště byl prostý vystoupělými kořeny okolních stromů, zarostlý nálety a zcela neupravitelný. Proto zástupci obce rozhodli o úpravě profilu hrací plochy. A tak se od konce dubna začalo s úpravami. Odstranění stávajícího povrchu, utážení základu, navezení písku, válčování. Pro nepřízeň počasí sice nebyla hrací plocha ještě 100% připravena, ale na kuličkařadu se využít dala. Nicméně hřiště bylo touto akcí otevřeno a po vyschnutí a převálčování ho bude možné využívat k různým sportovním hrám dětmi i dospělými.

Kuličkiáda proběhla v sobotu 11. května od 14 hodin za drobného deště a níže jsou uvedena základní statistická data akce:

Statistika Kuličkiády 2013

26 účastníků

Kategorie K5, do 5 let = 7 účastníků

Kategorie K8, do 8 let = 8 účastníků

Kategorie K11, do 11 let = 8 účastníků

Kategorie K15, do 15 let = 3 účastníci

Odehráno celkem 106 zápasů na 7 důlcích

VÝSLEDKY

K5	K8	K11	K15	Superfinále
1. Vojtíšek Kučera	1. Mareček Kučera	1. Jáchym Holoubek	1. Ivan Matys	1. Jáchym Holoubek
2. Honzík Menhart	2. Péťa Alfery	2. Sára Kučerová	2. Honza Škrant	2. Mareček Kučera
3. Ondrášek Minka	3. Monička Koubková	3. Míša Matysová	3. Anežka Mládková	3. Vojtíšek Kučera

Hráči obdrželi diplom, pytlík kuliček, sladkou odměnu a ti nejlepší i drobné věcné výhry. Podle ohlasů zúčastněných hráčů i jejich doprovodu se akce i přes nepřízeň počasí vydařila. Všem, kteří se na přípravě hřiště i kuličkiády podíleli, patří velké poděkování

Mazlíci

Cyklo Elektro Energetická Konference LOUŇOVICE 2013

Cyklo Elektro Energetickou Konferenci

pořádaly společně Československá sekce IEEE PES a obec Louňovice. Jak název napovídá, událost je složena ze dvou, na první pohled odlišných částí. Cyklistiky a elektroenergetiky. Obě části propojují obyvatelé Louňovic. Konference CEEKL umožňuje seznámit odborníky z elektroenergetiky s krásným okolím Louňovic a obyvatele Louňovic s aktuálními problémy elektroenergetiky.

Ve středu 8. května 2013 se konal již osmý ročník konference CEEKL. Cyklistickou část připravil Pavel Čadil. Tradičně jsme začínali v 9 hodin u zvoníčky na návsi obce Louňovice. Počet cyklistů se zvyšuje, vyjelo nás 17. Mnozí další se připravovali, ale odradila je dlouhá zima. Pro většinu to byla první delší jízda na kole v letošním roce a měli trochu obavy. Odpoledne měli radost, že nezůstali doma za pecí.

Cyklovýlet v turistickém tempu vedl Voděradskými bučinami přes Tehov do Velkých Popovic. Na cestě se oddělila část dámského osazenstva a po kratší trati jely svým optimálním tempem. Navštívili jsme pivovar a historickou prohlídku výroby piva můžeme doporučit všem. Trať byla dlouhá 50 kilometrů a všichni ji absolvovali bez problémů. Drobné stížnos-

ti se našly. Jeden účastník se s ohledem na úbytek sil vydal dříve a jel podle navigace nejkratším směrem. Až na kopci v Klokočné zjistil, že nejkratší není nejrychlejší. Jak jsme slibovali, trať zvládli i sváteční cyklisté.

Letošní ročník se věnoval vzájemnému vztahu energie a hmoty. Energie je slovo vytvořené fyziky v polovině devatenáctého století z řeckého energieia (vůle, síla či schopnost k činům). Slovo energie je jedním z nejpoužívanějších. Jistě jste zaregistrovali, že cena energie neustále roste, ale kdo ji naposledy viděl, či si alespoň na ni sáhnul? Odborná část na téma **Závislost lidí na energii a hmotě** byla rozdělena do tří sekcí:

- Energie a hmota z pohledu fyzikálních zákonů
- Energie a hmota z pohledu člověka
- Co je pro lidi důležitější: hmota, či energie (panelová diskuse)

Byly prezentovány následující referáty:

- Korpuskulárně-vlnový dualismus světla (M. Pistora)
- Závislost člověka na hmotě a energii (M. Chladová)
- Několik úvah o energii a hmotě (Z. Pistora)

- Energie z různých pohledů člověka (I. Petružela)
- Přenášet hmotu nebo energii (K. Máslo)
- PVE v dole (S. Vítek)

Celkovou dobrou atmosféru nenarušil ani odpolední déšť. A tak se bude konat i příští rok CEEKL 2014

v Louňovicích u Petruželů na zahradě. Téma bude Ztráta synchronismu a cyklistickou trať opět připraví Pavel Čadil. Všichni jste vítáni jak na cyklovýlet, tak i na odbornou část. Ztráta synchronismu se může týkat i vaší profese a tak budeme rádi, když na toto téma připravíte příspěvek. *Ivan Petružela*

SOUTĚŽ Odznaku všestrannosti olympijských vítězů

Letošní dětský den se uskuteční v sobotu 1. června 2013 na hřišti O.S. Sportklub na I. hrázi – poprvé jako *Soutěž Odznaku všestrannosti olympijských vítězů*.

Pravidla této soutěže připravili Robert Změlík a Roman Šebrle, olympijští vítězové v desetiboji, královské atletické disciplíně. Je to atraktivní pohybový program pro žáky základních škol.

Za výkony se dostávají body podle věku, a proto je možné porovnat výkony dětí i rodičů. Soutěží se v těchto kategoriích:

- běh na 60 metrů
- skok do dálky
- hod medicinbalem přes hlavu vzad
- trojskok snožmo z místa
- 2 minuty švihadla na 4 způsoby
- 2 minuty driblingu basketbalovým míčem
- 2 minuty kliky, nebo hod míčkem

– 2 minuty shyby

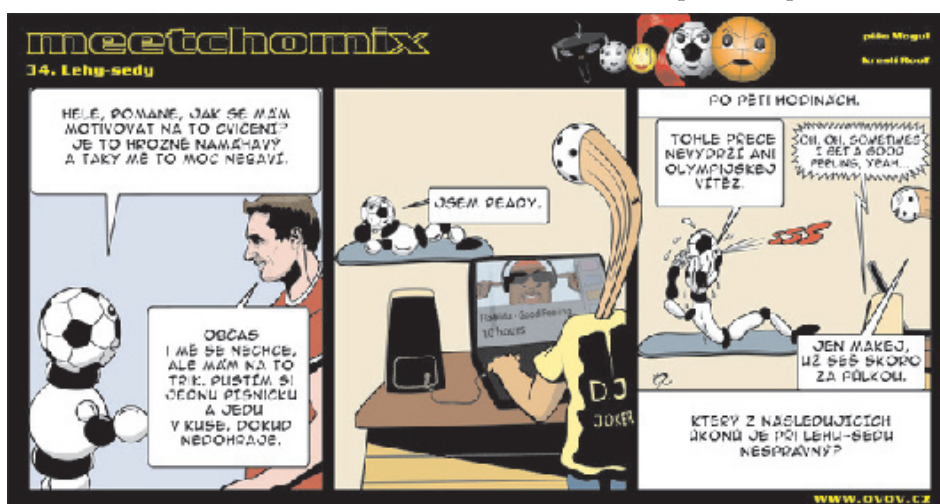
– běh na 1000 metrů

Cílem je přispět ke zvýšení osobní aktivity co největšího počtu dívek a chlapců a dát současné generaci školáků příležitosti zkusit sportovní začátky podobnou formou, jaká se osvědčila i olympijským vítězům.

Cílem tohoto projektu je zvýšení pohybové aktivity mládeže – je zaměřen na zdravý životní styl a prevenci kriminality dětí základních a středních škol.

Potřebujeme pomocníky, kteří budou na stanovištích měřit výkony. **Přihlaste se, prosím, na info@sklounovice.cz**

Na www.ovov.cz/meetchomix můžete soutěžit s meetchomixem o sportovní obuv. Následující komix pomůže při tréninku sed-leh:

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

Hluk (nejen) travních sekaček, likvidace odpadu a porušování pravidel provozu kanalizace, to jsou v současnosti nejpálčivější problémy obce.

Provoz sekaček na trávu či jiný hluk způsobený při údržbě zahrady a domu může vážně narušit sousedské vztahy. Prosím, buďte ohleduplní a takových činností se vyvarujte hlavně v neděli, zvláště v neděli odpoledne. Předejdete přijímání nové obecní vyhlášky, která bude takovéto činnosti časově vymezovat a její porušení sankcionovat. Stejně ohleduplní buďte, prosím, například při třídění odpadu. Odkládáním komunálního odpadu do kontejnerů na plast, sklo či

papír zvyšujete náklady spojené s likvidací odpadu. Důsledkem bude naše zvýšená kontrola, výrazné sankce a v neposlední řadě i další zvyšování poplatků za likvidaci odpadu pro nás všechny. Obdobná situace je i u provozu kanalizace. Porušováním provozního řádu obecní kanalizace, tj. vyhazováním hygienických potřeb (vložek, tampónů, kapesníků a plen) a zaústěním okapů do splaškové kanalizace, zvyšujete náklady na provoz, a tím zvyšujete cenu stočného pro nás všechny. Pokud nedojde k urychlené opravě, začne po prázdninách specializovaná firma provádět kontroly jednotlivých větví kanalizace. Provinilci kromě pokuty uhradí i náklady za provedení kontroly.

Josef Řehák

PŘIPRAVUJE SE

CHYTÁNÍ RYB

v sobotu 1. června 2013 v 10 hodin
z rybníčku na Dolní návsi

DEN DĚTÍ

v sobotu 1. června 2013 od 14 hod. na
hřišti o.s. Sportklub v Louňovickách
na I. hrázi a nejen pro naše nejmenší,
pro děti starší 6 let bude připravena
„Soutěž Odznaku všestrannosti olym-
pijských vítězů“

BESEDA S PAMĚTNÍKY

v sobotu 8. června 2013 v 15 hodin
v salonku restaurace U Henců

MALOVÁNÍ NA NÁVSI

v pondělí 2. září 2013 dopoledne od
hodin a odpoledne od 14 hodin na kru-
hářku u dubu v ulici K Horní návsi

FÁBORKOVÝ POCHOD

v sobotu 14. září 2013 v 15 hodin
– místo bude upřesněno na plakátech

KOLOBĚŽKOVÝ ZÁVOD

v sobotu 28. září 2013 v 15 hodin v uli-
ci K Horní návsi

LOUŇOVICKÁ MATEŘSKÁ ŠKOLA BUDE MÍT OD ZÁŘÍ NOVOU ŘEDITELKU

Po více než třicetiletém působení ve funkci ředitelky Mateřské školy Louňovice odchází paní **Miroslava Čadilová** do důchodu. Hned na úvod tedy patří do-
savadní paní ředitelce hluboké uznání a poděkování za to, jak se o příkladný chod školky po celou dobu jejího působení starala.

Obec Louňovice, jako zřizovatel MŠ, tak stála před zásadním rozhodnutím, koho do uvolněné pozice dosadit. Platná legislativa však v tomto ohledu ne-
nechá nikoho tápat, protože přesně definuje proces, jakým toho docílit. Čekalo nás tedy konkurzní řízení dle školského zákona a předpisů jej provádějících.

Starosta obce vyhlásil konkurz na obsazení funkce ředitele (ředitelky) Mateřské školy Louňovice oznámením ze dne 12. 2. 2013 a dále jmenoval předsedu a členy konkurzní komise, kterou tvořili jmenovitě: Mgr. Lenka Němcová (předsedkyně komise a zástupce zřizovatele), Jan Henc (zástupce zřizovatele), Bc. Jana Blažková (zástupkyně Krajského úřadu Středočeského kraje), Alice Hozmanová (odbornice v oblasti státní správy ve školství), Dana Řeháková (pedagogická pracovnice příslušné školky), Mgr. Ladislava Halvová (inspektorka České školní inspekce).

Do stanoveného termínu byly doručeny tři přihlášky. V prvním kole konkurzního řízení, které se konalo dne 18. 3. 2013, byly doručeny přihlášky podrobeny přezkumu, zda formálně naplňují požadovaná kritéria. Všechny tři přihlášky byly vyhodnoceny jako způsobilé pro postup uchazeček o funkci ředitelky do druhého kola konkurzního řízení.

Druhé kolo, jehož základem je osobní pohovor uchazeče s konkurzní komisí a prezentace jeho koncepce řízení a rozvoje školy, proběhlo dne 3. 4. 2013. V této fázi řízení vyšly jasně najevo zásadní rozdíly

v předpokladech k výkonu funkce ředitelky, které se u jednotlivých uchazeček ukázaly. Formální prvá část výběrového řízení již naznačila, že každá z nich má jiné preference, nicméně obsahově se všechny předložené písemné koncepce víceméně kryly, byť svým rozsahem a způsobem podání předznamenaly rozdíly v osobnostech jednotlivých uchazeček.

Všechny uchazečky o funkci ředitelky dosud působily na pozici učitelky mateřské školy nebo prvního stupně základní školy. Problematiku ryzí učitelské práce tak všechny zvládaly víceméně kvalitně. Ne každá, byť sebelepší učitelka, je však vhodným kandidátem na funkci ředitelky. Ředitelka musí být dobrou učitelkou, vedle toho však musí znát a ovládat mechanismus řízení školského zařízení, být tak trochu dobrým personalistou, právníkem, psychologem i ekonomem. Osobní pohovory, které prověřily schopnost jednotlivých kandidátek prezentovat svou vizi a především prokázat znalosti z oblasti řízení školského zařízení, tak jednoznačně daly základ pro konečné rozhodování konkurzní komise.

Konkurzní komise v následném hlasování konstatovala, že dvě ze tří uchazeček jsou způsobilé vykonávat funkci ředitelky mateřské školy a mezi nimi pak bylo hlasováno o pořadí. Jednomyslně, všemi členy konkurzní komise, byla vítězkou konkurzního řízení určena Mgr. Marie Exnerová. Konkurzní komise doporučila starostovi obce, aby do funkce ředitelky Mateřské školy Louňovice jmenoval vítězku konkurzu. Starosta obce toto doporučení respektoval a Mgr. Marii Exnerovou do funkce ředitelky jmenoval.

Rodiče našich školkou povinných dětí novou paní ředitelku dobře znají, neboť doposud pracovala v naší školce jako učitelka. Její představa vedení školky byla

ze všech uchazeček nejvíce konzistentní, odpovídající charakteru a typu vesnické dvoutřídky, která staví na tradiční výchově dětí, využívá krásného prostředí Louňovic a okolí, a přesto se v rozumné míře nezříká

nejnovějších pedagogických poznatků a pomůcek. Přejme proto nové paní ředitelce, aby se jí její představy o vedení mateřské školy podařily naplnit.

Mgr. Lenka Němcová

○ ○ ○

Rozhovor s Miroslavou Čadilovou, **ODCHÁZEJÍCÍ ŘEDITELKOU MŠ LOUŇOVICE**

Letos uplyne 34 let od zahájení provozu nové mateřské školy v Louňovicích a také plných 34 školních roků, co zde působí paní Miroslava Čadilová ve funkci učitelky a současně i ředitelky. V polovině letošního roku svoji činnost ukončuje, proto jsem ji poprosila, aby nám něco o prožitých letech v mateřské škole prozradila.

Jaké byly Tvoje začátky?

Když jsem se v roce 1976 přestěhovala z Prahy do Louňovic, nová mateřská škola se tady právě budovala. Věděla jsem, že se s dvěma malými dětmi už těžko vrátím ke své původní profesi zdravotní sestry, a tak mě napadlo se zeptat na školském úřadě, jestli bych měla možnost získat pracovní místo v mateřské škole. Bylo mi sděleno, že ano, ale že si budu muset doplnit pedagogické vzdělání. Stejnou podmínku dostala i druhá učitelka Jindřiška Krutská, která společně se mnou do školky nastoupila. Kvalifikovaných sil byl tehdy nedostatek.

V roce 1979 se nová mateřská škola otevřela. Měly jste nějaké zkušenosti s výukou dětí?

Jezdily jsme obě do okolních mateřských škol, kde jsme získaly náměty, inspiraci i trochu praxe. Před otevřením jsme se obě zapojily do dokončovacích prací, vybíraly jsme vybavení mateřské školy a zařizovaly ji.

Jak to bylo s tím doplněním kvalifikace?

Hned na začátku školního roku jsme obě zahájily dálkové studium na střední pedagogické škole, obor učitelství mateřských škol, a každý pátek jsme jezdily do Čáslavi. Učily jsme se hrát na klavír a flétnu, zpívat, vyrábět loutky, malovat a mnoho dalších dovedností.

Jak jste to zvládaly při zaměstnání, obě jste měly malé děti, povinnosti doma...

Musím přiznat, že bez pomoci celé rodiny bych to asi těžko zvládla. Navíc jsem před maturitou otěhotněla. Závěrečné zkoušky jsem zvládla, potom jsem byla necelé tři roky na mateřské dovolené, kdy mne zastoupila Hana Holoubková a kvalifikovaná učitelka Jiřina Ptáčková, která dojížděla z Říčan.

Když jste jezdily každý pátek do Čáslavi, byla školka mimo provoz?

Ne, ne. Každý pátek nás zastupovala bývalá učitelka Jarmila Trmalová z Říčan. Nejenže se věnovala dětem, ale ještě připravovala měsíční plány výuky, dělala nástěnky a pomohla cenných radami a svými zkušenostmi.

Jak se tehdy vybírali zaměstnanci?

Pedagogický personál byl určován školským úřadem a zaměstnanci místním národním výborem. Místo školníka a topiče bylo vázáno na správcovský byt.

Byla nějaká krizová situace s personálem?

V polovině devadesátých let minulého století byly direktivně sníženy platy všem zaměstnancům a ti pak podali výpovědi. Navíc ubývalo dětí a zdálo se, že se školka zavře. Zoufalou situaci mi pomohla zvládnout paní Vlasta Nováková, bývalá inspektorka školského úřadu. Nedostatek dětí se vyřešil dočasným zřízením odpolední školní družiny pro louňovické školáčky a provoz školky zůstal zachován. Přesto na tuto dobu vzpomínám moc ráda, protože se vytvořila školka tzv. rodinného typu a vládla pohoda.

Jaký je systém pro přijímání dětí?

V určitých letech provozu, kdy bylo málo dětí, nebylo třeba dělat zápis a přijímaly se všechny děti. Dokonce se chodilo za rodiči, aby své děti do školky přihlásili. Situaci zachránilo přijímání dětí z okolních obcí, aby byl chod školky zachován.

Jenže pak nastala situace opačná, že nebyla volná místa pro louňovické děti!

Já vím. Jenže přesporní děti, které už naši školku navštěvovaly, nebylo možné v průběhu školního roku vyřadit. Vyhlášení zápisu pro přijetí dítěte do mateřské školy už bylo nutností. Nejlépe se osvědčilo přijímání dětí podle stanovených kritérií: trvalé bydliště v Louňovicích a věk dítěte. Přednost mají ročníky předškoláků a potom od nejstarších do naplnění kapacity.

Jaký je stav v současnosti?

Už od roku 2010 do naší dvoutrídní mateřské školy o kapacitě 42 dětí docházejí výhradně jen louňovické děti.

Které učitelky společně s Tebou v naší mateřské škole učily?

Od samého prvopočátku po dlouhých 15 let to byla Jindřiška Krutská. Po dobu méj mateřské dovolené a na výpomoc při mém dálkovém studiu to byla Jarmila Trmalová, Vlasta Nováková, Hana Holoubková a Jiřina Ptáčková. Na dalších 11 let nastoupila Pavlína Bartáková a od roku 2005 přibyla Dana Řeháková. V roce 2010 odešla Pavlína Bartáková učit na Základní školu Mukařov a na její místo nastoupila Mgr. Marie Exnerová.

Nemělo by se zapomenout také na provozní zaměstnance mateřské školy.

Prvním správcem a topičem byl Miloš Bouda a školnicí Dagmar Boudová. Po nich to byli manželé Šámalovi, Josef a Markéta, které vystřídal manželé Uzlovi, Petr a Zlatuše. Zaměstnáním ve školce prošla řada dalších

lidí (účetní, vedoucí kuchyně, kuchařka, školnice, uklízečka): Bohumil Hora, Ivana Horová, Marika Šindelářová, Dana Kodejšová, Ilona Kovaříková, Božena Houžvičková, Drahomíra Špírková, Alena Poledníková, Vlasta Vacková, Marie Dicková, Marcela Králová, Miroslava Hodová, Dagmar Slezáková, Eva Kurelová.

Zůstal Ti někdo zvlášť v paměti?

Často vzpomínám na paní Vlastu Novákovou, která spolu s Drahomírou Špírkovou mateřské škole velmi pomohla v nejsložitějších letech provozu. Ač již pokročilého věku a s velkými problémy se zrakem, vždy s velkým předstihem dojížděla z Říčan. Všechny tři jsme se každé ráno těšily na náš společný bylinkový čaj v 6 hodin. Při jedné cestě do školky ji postihla příhoda, která pro ni znamenala definitivní ztrátu zraku a konec milovaného povolání. Přesto jsme se při různých příležitostech dál setkávaly.

Provoz školky vyžaduje také nějakou běžnou údržbu, drobné opravy, sekání trávy na zahradě apod. Kdo to zajišťuje?

Po celé ty dlouhé roky mi byl velikou oporou můj manžel Pavel Čadil, který vždy ochotně, s radostí a bez nároku na odměnu veškerou údržbu a drobné opravy ve školce vykonával.

V roce 2000 proběhla nástavba budovy mateřské školy. Vyřešilo se tak zatékání vody původní rovnou střechou a nájemní byty poskytly nový domov několika louňovickým rodinám. Ovlivnilo to nějak chod mateřské školy?

Nebyla pravda, že stavební práce nenaruší chod školky. Okolí budovy bylo jedno velké staveniště, nemohly jsme s dětmi pobývat na zahradě. Kupodivu si děti zvykly na hluk rychleji než my dospělí a při odpoledním odpočinku i usínaly. Nejhorší zážitek byl přívalový déšť, který úplně vyplavil celou školku. Stavební firma odkryla střechu a nedostatečně ji zajistila na noc před deštěm. Naštěstí se to stalo o prázdninách, ale až do rána jsme zachraňovali nábytek a vybavení.

Další velká stavební akce byla v roce 2005, kdy došlo k přístavbě budovy, a kapacita školy se navýšila o další třídu. Současně proběhla rekonstrukce a modernizace školní kuchyně. Bylo to také tak náročné?

Tuto akci zajišťovala jiná firma, která to dokázala za pouhé 4 měsíce, od května do konce srpna. Práce se běžného chodu školky téměř nedotkly. Jediný problém s dokončením podlahy v herně se vyřešil položením provizorního koberce na ne úplně vyschlý beton.

Spolupracujete s okolními školkami?

V době, kdy v Louňovicích a ve Svojeticích byla jednotřídní mateřská škola, jsme spolu hodně spolupracovali. Pořádali jsme společně různé akce, např. oslavy Mezinárodního dne dětí, pálení čarodějnic, do školek zajížděla střídavě divadla, společně jsme jezdili na školní výlety, např. do ZOO, na letiště apod., což bychom si samostatně dovolit nemohli.

Při vzájemných návštěvách to byla pro děti příjemná procházka přes pole, mohly si vyzkoušet jiné hračky, zajezdit na jiných koloběžkách a navzájem se poznat. A my učitelky jsme si zase vyměnily zkušenosti. Když nám v roce 1994 před koncem školního roku odešla kuchařka a neměl kdo vařit, vypomohla nám právě svojetická mateřská škola. Její ředitelka Pavla Pácová ochotně nabídla pomoc naší mateřské škole a po dva měsíce jsme od nich dováželi obědy. Do dnešní doby trvá společný předplavecký výcvik dětí v bazénu v Benešově.

Letos 10. dubna 2013 proběhl zápis dětí do naší mateřské školy. Jak to vypadalo?

K zápisu se dostavilo 35 dětí a volných míst bychom měli mít 20. Přišly i děti s ročníkem narození 2010, tedy děti tříleté. Zůstávají děti, které už naši školku navštěvují a nově budou přijaty všechny děti s rokem narození 2008 a 2009.

Dá se spočítat, kolik za těch 34 let prošlo naší mateřskou školou absolventů?

Spočítala jsem, že to bylo 415 dětí a samozřejmě jsem učila i mnoho dětí těch, které jsem jako děti také už učila.

To je úctyhodné číslo. Budeš na někoho zvlášť ráda vzpomínat?

Na všechny. Když dnes potkám některého ze svých bývalých žáků, máme si co povídat a na co vzpomínat, hlásí se ke mně a rádi se vidíme. A stejné je to s rodiči dětí.

Máš pro nás také nějaké veselé příhody s dětmi?

Malé děti jsou bezprostřední, neumějí lhát a před-

stírat a každý den s nimi je jiný, pestrý, různorodý a neopakovatelný. Denně je čemu se zasmát, a i když někdy zazlobí, pořád to jsou děti. A co nám toho napovídají! Škoda, že si to nezapisujeme.

Bylo něco, co se Ti na Tvoji práci nelíbilo?

Zlobí mě neustálý nárůst administrativy, někdy až zbytečně.

Jak dopadl konkurz na novou ředitelku?

Do konkurzu se přihlášily tři uchazečky. Mateřskou školu zastupovala Dana Řeháková, která se konkurzu nezúčastnila. Novou ředitelkou byla vybrána a jmenována Mgr. Marie Exnerová.

Odejdeš s čistým stolem, nebo máš ještě nějaké úkoly?

Společně se mnou odchází do důchodu také vedoucí kuchyně Marcela Králová, a tak je mou povinností za ni obstarat náhradu. Vždy jsme přednostně dávali pracovní příležitost místním. Stejně tak ještě musím zajistit náhradu na uvolněné místo učitelky, kde se bude klást důraz na patřičnou kvalifikaci.

Máš nějaké plány, čemu se budeš věnovat?

Určitě se nebudu nudit. Mám vnoučata, těším se na zahradu, budu mít dost času na knihy, výlety, divadlo, koncerty, kino. Také jsem slíbila své nástupkyni, že ráda vypomohu jako zázskok nebo když budou ve školce cokoli potřebovat.

Děkuji za milé a příjemné povídání.

Jistě se všichni shodneme na tom, že Mirce Čadilové přejeme pevné zdraví, štěstí a spokojenost do dalších let, klid, rodinnou pohodu a hodně lásky od jejích nejbližších.

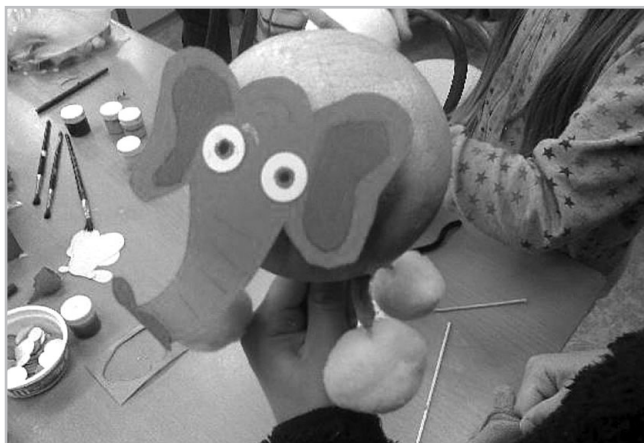
Marie Boudová

VÝTVARNÁ DÍLNIČKA

Tvoření ve výtvarné dílničce si našlo spoustu příznivců. V uplynulých měsících pravidelně chodilo osm dětí a ostatní děti dílničku navštěvovaly podle toho, co se zrovna vyrábělo.

A bylo toho dost.

S Hankou si děti trénovaly zručnost – pracovaly s různými materiály. Navlékáním dřevěných korálků na reznou nit například vytvořily panáčky, housenky a motýly. Dokázaly vyrobit i smaltovaný přívěšek na

krk – na plíšek podle své fantazie nasypaly barevný prášek a vše daly zapéct na plechu do trouby. S nadšením pak pozorovaly, jak prášek pomalu taje a vzniká hladký a lesklý povrch. Nádherný šperk byl hotov.

S panem učitelem Králíkem děti přenášely svou fantazii na papír. Místo štětcem malovaly svými prsty, kreslily křídou a vyzkoušely si i hlubotisk. Hlubotisk je technika podobná linorytu, ale místo do lina se „škrábe“ papír.

Výtvarná dílnička se v době letních prázdnin konat nebude. Sejdeme se opět v září, až začne nový školní rok. Přesné datum bude včas uveřejněno.

Přejeme všem dětem i dospělým krásné prázdniny a již nyní se těšíme na další setkání.

*Hanka Šindelářová, pan učitel Marek Králík
a knihovnice Marie Danielová*

CO NOVÉHO V KNIHOVNĚ?

Zima předala vládu jaru a my se opět setkáváme na stránkách Louňovického zpravodaje. Rychlý nástup letošního jara přilákal do letních obydlí chatáře a chalupáře a na návštěvnosti knihovny to je hned znát. Mnoho z nich si u nás půjčuje knihy, aby si po dlouhém dni na zahrádce srovnali svá záda v pohodlném křesle s hezkou knížkou v ruce. Aby si i ti nejná-

ročnější čtenáři přišli na své, mám v plánu ještě před prázdninami přivést nové knihy z knihovny Benešov. V době letních prázdnin bude naše knihovna otevřena stejně jako nyní, tj. každý pátek od 16 do 18 hodin.

Věřím, že k nám přijdete a svou knihu si zde najdete. *Na setkání s Vámi se těší knihovnice Marie Danielová*

ZPRÁVY ZE ZŠ O UMÍSTĚNÍ PRVNÁČKŮ

1. února 2013 proběhl v mukařovské základní škole zápis předškolních dětí do prvních tříd. V minulém čísle našeho zpravodaje jsme o tom měli informaci, dokonce ve veršované podobě. K zápisu se dostavil rekordní počet dětí a k 5. 3. 2013 jich bylo evidováno 89. Otevřeny budou tři první třídy a přijaty budou přednostně děti z obcí, které mají uzavřenou Smlou-

vu o vytvoření společného školského obvodu spádové školy s domovskou obcí školy Mukařov (Babice, Doubek, Louňovice, Svojetice, Štíhllice, Tehovec), do naplnění kapacity školy – 400 dětí. V minulosti se už 2x otevíraly 3 první třídy, ale s menším počtem dětí a sloučily se pak ve dvě druhé. Poprvé to vypadá, že budou tři třídy i do dalších ročníků. *Marie Boudová*

SPORT ↘

TJ SLAVIA LOUŇOVICE

**VÁŽENÍ SPORTOVNÍ PŘÁTELÉ,
blíží se nám konec fotbalové sezóny a tak mi
prosím dovoluete pár slov dění v klubu Slavie
v ročníku 2012/2013**

Začnu aktuální novinkou. A tým opustil hlavní trenér Jiří Hruška. Trenér obdržel nabídku na trénování divizních Štěchovic, které usilují o postup do třetí ligy. Panu Hruškovi tímto děkujeme za výborně odvedenou práci a přejeme mnoho sportovních úspěchů v novém působišti.

V posledních 4 kolech, jež zbývají do konce soutěže, povede tým Petr Šusta, Jan Šubík a Petr Nykl.

A tým se momentálně nachází na první příčce Středočeského krajského přeboru s náskokem 4 bodů před týmem Ovčár. Úzké vedení Slavia Louňovice se rozhodlo, že A tým nehledě na letošní konečné umístění v příští sezóně nadále setrvá v Přeboru.

B tým se pohybuje v poklidných vodách středu tabulky třetí třídy okresu Praha-východ. Na konci sezóny bude nutné vyřešit otázku Mládežnická základna, počínaje věkovou kategorií přípravek po žáky funguje pod taktovkou Jana Paroulka, Michala Záboje

a Václava Štastného. Mládež je chloubou našeho klubu a stále se rozrůstá o nové mladé naděje. Fungují k plné spokojenosti jak mladých hráčů, rodičů, trenérů i vedení klubu a představenstva obce Louňovice.

Slavia se v nové sezóně nesoustředí jen na sportovní stránku, ale myslí i na svoje zázemí a hřiště.

V letošním roce začala velká rekonstrukce bytu, který je součástí kabin. S opravou bytu výraznou měrou pomáhá i Obecní úřad Louňovice, za což mu tímto velmi děkujeme. Každá pomoc je vítána, pokud se rozhodnete přiložit ruku k dílu, nebo malý finanční dar, obraťte se na předsedu klubu, pana Novotného, nebo na starostu obce Louňovice, pana Ing. Řeháka. Více info je také možné na webu <http://slavia.lounovice.net/>, nebo na emailu slavia@lounovice.net.

Dne 7.6.2013 se bude konat valná hromada TJ Slavia Louňovice v Hotelu U sv. Huberta od 18:30 hodin.

Zveme všechny členy i ostatní příznivce kopané k účasti na této důležité akci, kde se bude rozhodovat o nové budoucnosti klubu.

Předseda klubu Petr Novotný

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ POSÍLÁME KE KULATINÁM, PŮLKULATINÁM
A VŠEM NAROZENINÁM PO 80:

ČERVENEC 2013

* Zdeněk Krchov, Boris Valeš

SRPEN 2013

* Jiří Daniel, Jaroslava Šedivá

ZÁŘÍ 2013

* Olga Myslíková, Hana Štibingrová, Jiří Lískovec,
Karel Slavík, Miloš Bouda

PASTÝŘI, POSELÁCI A PONOČNÍ aneb obecní zaměstnanci v minulosti vesnice (část 3.)

POSEL

Dalším zaměstnancem, v minulosti úzce spojeným s výkonem obecní samosprávy, byl obecní posel, tzv. „poselák“. Náplň jeho povinností se v průběhu času proměňovala a jak uvidíme, v louňovickém prostředí dospěla až k úrovni povinností obecního sluhu, strážníka a bubeníka. Specifikou studia je nedostatečná pramenná základna, neumožňující podrobnější postihu vymezeného tématu zvláště pro starší období. V budoucnosti by některé závěry mohly být korigovány studiem vyžlovského archívního materiálu, ke kterému nebylo v této stati přihlédnuto.

Ve vesnickém prostředí nejstaršího období posel zprostředkovával běžnou komunikaci rychtáře, a to jak s vrchnostenským úřadem, tak s jednotlivými vesnicemi rychty. Styk s místními elitami dodával poslovi jistou vážnost. Svolával shromáždění rychty – „hromady“, vyřizoval, kdo a kam má jít robotovat, oznamoval vrchnostenské i královské výnosy a pod. Louňovice patřily od dob panství Smiřických (2. polovina 16. století) pod vyžlovského rychtáře, do jehož působnosti spadaly vsi Kozojedy, Jevany, Vyžlovka, Louňovice, Černé Voděrady, Konojedy a Kostelní Strmelice (1624). Posel vyžlovského rychtáře chodil pro příkazy a zprávy za úředníky panství do kosteleckého zámku a udržoval styk se sedmi vesnicemi. Rychtář si jej pravděpodobně vybíral z vyžlovského prostředí. Nezdá se pravděpodobné, že by si malá louňovická komunita v tomto období držela posla vlastního.

Josefské správní reformy vedly roku 1785 ke vzniku tzv. berních či katastrálních obcí, které existovaly paralelně s obvody vrchnostenských rychtářů a vedly k ustavení jednotlivých vesnických rychtářů a volných výborů. V Louňovicích to byl rychtář, 3 „volen-

ci“ z obce a 1 „konšel“, zástupce vyžlovské rychty. Od této doby vzrůstala potřeba komunikace louňovického rychtáře se státními i vrchnostenskými orgány, nepočítaje v to působení v rámci pomalu se rozvíjející domácí komunity. Ojedinelé zprávy z tohoto období nasvědčují, že v 1. polovině 19. století obec služeb místního posla využívala, absence písemných dokladů ale brání jejich hlubšímu poznání. Nejednalo se o hlavní zaměstnání, obecní posel se podle zmíněných zpráv volil z nádenicko-řemeslnické skupiny obyvatel vesnice, jeho působení bylo spjato s osobou obecního rychtáře, jak tomu ostatně bylo i později. Otázkou zůstává konkrétní náplň povinností i způsob odměny. Etnografické paralely mimo jiné hovoří o ceremoniálním svolávání obecních představitelů doručováním tzv. rychtářského práva („ferule“) s připevněnou listinou („cedule“) na níž jednotlivci potvrzovali účast podpisem.

První, koho můžeme v Louňovicích hypoteticky spojovat se službou posla je **Jan Vevera** (1796–1845). Byl vnukem dočasného držitele selské usedlosti čp.5, kde se v podruží žijícím rodičům Josefu a Kateřině Veverových narodil a s jejímiž majiteli, Šindelářovými, byl příbuzensky spřízněn. Při sňatku s dcerou doubravčického učitele Marií Rovnou dne 15.6.1818 byl mladý Jan Vevera uveden jako „pacholek u rychtáře“ – tím byl v té době sedlák Jan Pačes z čp.3 (1813–1824). Co bylo přesně jeho povinnostmi, není úplně jasné, ale právě poselství nelze zcela vyloučit. Po svatbě je již uváděn jen jako podruh a nádeník, později byl krátce hajným a stavitelem domku čp.13 na obecním pastvišti (více o něm v LZ 4/2008). První přímá zmínka o poslovi z Louňovic pochází až z února 1842. Záznam v matrice zemřelých hovoří

o úmrtí třiapadesátiletého „*krejčího a poseláka*“ **Jiřího Bartoně** (1789–1842). Krejčovský mistr Jiří Bartoň pocházel z Kněžmostu a patřil mezi první v obci usazené řemeslníky. Do Louňovic přišel roku 1818 a žil v podruží na selských statcích (postupně v čp.4, 8, 4, 5, 8 a opět v čp.4, kde umírá). Odkaz na jeho poseláctví uvedený v matrice je jedinou zprávou o jeho vedlejší činnosti. Bylo-li pro faráře důležitým v kolonce „zaměstnání“ doplnit Bartoňovo poslování, jednalo se snad o funkci vykonávanou stabilněji. Rychtářem v Louňovicích byl v té době sedlák Jan Sus z čp.11 (1831–1850; 1850–1857 obecní starosta).

Po zrušení vrchnostenské správy (panství–rychta) a zřízení státní správní organizace (kraj–okres/hejtmanství) v letech 1849/50, vznikla politická obec Louňovice, pod kterou zpočátku jako její osady patřily vsi Štíhlce, Žernovka, Buda a Mukařov, které se roku 1854 osamostatnily a do roku 1919 zůstala součástí obce jako její osada ves Vyžlovka. Každá z obcí měla svůj samostatný výbor a svého „*místního představeného*“, vedla vlastní účetnictví, společný byl obecní starosta a s ním zpočátku i obecní posel, kteří se střídavě volili z obou vsí. Pro obec vyvstala nutnost zajistit pravidelný úřední styk s nadřízenými orgány. Obecní posel tak pravidelně chodil s úředními dopisy mezi obcemi, Českým Brodem (cca 13 km), kde bylo sídlo okresního úřadu a Kostelcem n. Č. l. (7 km), kde bylo sídlo okresního soudu a berní úřad. Výjimečnější byly cesty do Prahy. Do roku 1879, kdy byl zřízen poštovní úřad v Kostelci n.Č.l., mohl obecní posel v Českém Brodě přejímat i soukromou korespondenci (za tu mu platili adresáti). Vývoj poštovní organizace později dovršilo zřízení poštovního úřadu v Mukařově–Budech roku 1907. Bohužel, nemáme žádné informace o situaci v Louňovicích v 50.–60. letech 19. století. Nejstarší dochovaný pramen, „*Oučetní kniha*“ byla vedena od roku 1866 a povaha jejích údajů neumožňuje vytvořit si dostatečně detailní obrázek. Službu posla vykonávali zpravidla usazení domkáři, nádeníci a řemeslníci (nápadně často krejčí). Poslům náležel poměrně nevelký plat, pohybuji se kolem 20 zl. ročně.

Jak bylo již uvedeno, od roku 1866 máme k dispozici účetní údaje obce a můžeme sledovat její vydání (nutno přitom uvažovat podíl osady Vyžlovka na společných výdajích!). V letech 1866–71 plynul na obecního posla fixní výdaj 8 zl. ročně, doplňovaný za další cesty až na 15 zl. Posel pocházel pravděpodobně z Louňovic, jménem jej ovšem neznáme. V letech 1872–74 plynul plat 8 zl. poslů z Vyžlovky (obecním starostou Anton Kadlec, Vyžlovka čp.1). Prvního roku mu bylo navíc z louňovické kasy vydáno 90 kr. na tašku. V letech 1875–79/81 (obecní starosta Václav Pivoňka, Louňovice čp.1) vykonával poseláctví opět domácí příslušník, kterého tentokrát známe jménem. Byl jím **Josef Burian** (1850–1925), syn nedlouho předtím ovdovělého krejčího Václava Buriana (přiženil se ze Svojetic roku 1845), zemědělský nádeník, žijící dlouho v nelegitimním vztahu s ovdovělou Barborou Šindelářovou (byla vdovou po jeho bratranci, svatba se konala až v roce 1893).

Právě v této době otec se synem, dosud bydlící v podnájmech (naposledy čp.25), budovali na obecní pastvině vlastní domek čp.30 a pronájmem obecního políčka (za 9 zl. ročně) získala jejich rodina skrovné zázemí. Louňovická obec Josefu Burianovi za poslování platila v letech 1875–78 13–22 zl., zmiňovány jsou konkrétně jeho cesty do Českého Brodu. Není vyloučeno, že Josef Burian v tomto období z Českého Brodu donášel také listovní zásilky, než tuto službu začal plnit listonoš nově zřízeného poštovního úřadu v Kostelci n.Č.l., což může od roku 1879 souviset se snížením platu na cca 8 zl. Po Burianovi funkci obecního posla vykonával v letech 1882–86 opět vyžlovský posel, kterým byl Václav Povolný (Vyžlovka čp.29). Z louňovické kasy dostával ročně 8–20 zl.

V následujícím období obec Louňovice držela jen svého místního či jinak řečeno osadního posla. Nadále přispívala na posla obecního, kterým býval posel vyžlovský. Počátkem delšího starostování Františka Střejčka (1894–1904, Vyžlovka čp.2) ještě na společného posla obec přispívala 10 zl. (byl jím Josef Bejšovec z Vyžlovky čp.38), později tento plat ze záznamů mizí. Do obou obcí docházel zprvu kostelecký listonoš, do Louňovic od roku 1907 listonoš mukařovský. Cesty posla se postupně omezovaly a s tím souviselo i snížení odměny na 6–7 zl. S otazníkem můžeme v této době uvažovat o tradičním vybubnovávání obecních zpráv, byť jej lze písemně doložit až ve druhém desetiletí 20. století. Mezi další povinnosti patrně patřilo vyvěšování obecních usnesení na vývěsní tabuli, doložené od roku 1878. Poslováním byl v letech 1887–91 pověřen **Jan Šindelář** (1841–1915), současně obecní pastýř z čp.6 (k jeho osobě více ve 2. části (LZ 2/2012)) a poté do roku 1894 krejčí **František Šindelář** (1833–1899). František byl mladším bratrem Jana Šindeláře, sedláka z čp.5. Vyučil se krejčovině a krátce před dokončením vojenské služby u c. a k. námořní pěchoty se v roce 1862 oženil s Alžbětou Štěpánkovou, dcerou vlastníků domku čp.17 v Louňovicích (dnes ulice K Horní návsi, domek čp.0325), jehož se stal majitelem a provozoval zde řemeslo. Poselákoval jen několik let před koncem svého života. V letech 1895–1906 byl místním poslem **František Stárek** (1840–1906), syn místního domkáře Matěje Stárka z čp.13 (a strýc ševce Františka Stárka z čp.32), krejčí, po svatbě roku 1869 bydlící asi u rodičů manželky ve Svojeticích. V 90. letech již žil opět v domovské obci u Krákorů čp.4. Krátce poté, co ke krejčovině převzal službu posla, roku 1896 ovdověl a následující rok se ve svých 56 letech oženil s o dvě desítky let mladší Marií Susovou ze Žemličky-Lhoty (o Příbram). Narodily se jim ještě dvě dcery. Poslední léta strávil jako „*žebrák*“ v pastoušce čp.6, přesné datum úmrtí není známo. Jeho plat se pohyboval v rozmezí 7–15 zl. ročně, jen v posledních dvou letech byl zvýšen na 20–23 zl., snad v souvislosti s rozšířením jeho povinností.

Pokračování příště
Otto Krutský
okrutsky@centrum.cz

HISTORIE MATEŘSKÝCH ŠKOL V LOUŇOVICÍCH

Po únorovém převratu v roce 1948 nastala v naší republice éra socialismu. Bylo krátce po válce, vládla euforie z vlády lidu a z toho vyplývající tzv. „rovnoprávnost a spravedlnost“. Nedostatek bytů a veřejných prostor se tehdy řešil zabíráním soukromého majetku. Podobné to bylo v Louňovicích s několika soukromými rodinnými domy, mezi nimiž byla i čerstvě postavená vilka rodiny Fišerových s číslem popisným 146 (ulice Svojetická). Pan Fišer si mnoho svojí vilky neužil, do domu mu byli přiděleni nájemníci a jemu byla k užívání ponechána pouze jedna místnost, aby mohl udržovat svou zahradu. Proč se zmiňuji o tomto smutném příběhu? Protože kromě nájemníků zde byla také umístěna první Mateřská škola Louňovice.

Druhým místem, kde byla provozována mateřská školka, byl dům s číslem popisným 59, tzv. Baťovna. Historie této budovy má podobný osud jako vila Fišerových. Baťovna už svým názvem napovídá jistou souvislost s Tomášem Baťou. Původní záměr využití tohoto domu s upravenou zahradou, venkovním bazénem a altánem, byl určen pro rekreaci zaměstnanců Baťova obchodního domu obuvi na Václavském náměstí. Po znárodnění byl tento majetek poskytnut

k využití Místnímu národnímu výboru Louňovice, který sem přemístil v roce 1953 provoz mateřské školky. Současně zde byly prostory i pro dvě dvoutřídky, takže zde mohly louňovické děti absolvovat první stupeň školní docházky, to znamená první, druhou, třetí a čtvrtou třídu. Do mateřské školky děti chodily ráno se svačinou a na oběd odcházely domů. Moje vzpomínka na mateřskou školku je spojena s laskavou paní učitelkou Štolcovou. V roce 1960 byla otevřena nová základní škola v Mukařově a v roce 1963 byl ukončen i provoz mateřské školy.

Silné poválečné ročníky dorostly do školních let a po několik let v Louňovicích žádná mateřská školka nebyla. Až sedmdesátá léta přinesla oživení populace a vyvstala tak opět potřeba zřídit mateřskou školu. Tentokrát se zvolila cesta výstavby nové budovy, plně vyhovující požadavkům na moderní předškolní výchovu, s kuchyní, s dětskou poradnou a s bytem pro školníka. Budovala se brigádnicky, tak jako téměř všechny veřejné budovy v té době. V roce 1979 byla naše nová Mateřská škola Louňovice slavnostně otevřena. Zájem o umístění dětí byl veliký a kapacita školky byla hned naplněna.

Marie Boudová

Mateřská škola v Louňovicích a trošku její historie

O historii mateřské školy v Louňovicích vznikl článek už v roce 2006 a ve zkrácené verzi byl uveřejněn v knize LOUŇOVICE 600 let od první písemné zmínky o existenci obce. Protože je toto číslo Louňovického zpravodaje věnováno právě naší mateřské škole, zaslouží si tyto informace, aby byly publikovány v plném znění.

Mateřská škola (1950–1963)

Podáním žádosti o zřízení mateřské školy v Louňovicích na Okresní národní výbor Praha–východ (ONV) se zabývala rada Místního národního výboru Louňovice (MNV) za předsednictví Jana Kasala (truhlář, čp. 18) dne 7. 4. 1950. Hovořeno bylo konkrétně o budově čp. 59. Další rozhodnutí v té věci padlo na schůzi rady dne 14. 5. 1950, kde bylo konstatováno, že objekt čp. 59 (tzv. baťovna) zabrali jeho zaměstnanci a zbývá tedy uvažovat o vile čp. 146, patřící Jaroslavu Fišerovi. Ten ale jako „známý nepřítel dělnické třídy“ při následných jednáních na ONV odmítl budovu obci pronajmout a 14. 8. tak rada přikročila k uvalení ná-

rodní správy. Bez větších úprav od září 1950 školka ve Fišerově vile fungovala.

Není známo, která učitelka ve školce začínala. Již v lednu 1951 ale na popud ONV na její místo přichází učitelka H. Zemková. Druhou zaměstnankyní byla v říjnu přijatá jako uklízečka Marie Váňová (čp. 115). Školka fungovala jen dopoledne, byla postupně zařizována nábytkem (stolky, židličky) a hračkami, které proplatil Krajský národní výbor. Počátkem roku se započalo s budováním dětského hřiště na zahradě. Jeho stavba ale poněkud zaostávala, neboť veškeré pracovní síly spotřebovala od léta důležitější stavba kravína Jednotného zemědělského družstva. V červnu (6. 6. 1951) již rada uvažovala o zavedení celodenního provozu. Jako kuchařku přijala paní Šindelářovou, současně s pěstounkou Miladou Minaříkovou (21. 6.). Početné personální obsazení školky bylo ale záhy redukováno a vaření bylo již v září 1951 zrušeno (5. 9.) a celodenní provoz nebyl zaveden. Z února 1952 známe počet docházejících dětí.

Bylo jich celkem 25 a průměrná denní docházka byla 18 dětí. Z jara toho roku máme také první doklad o pořádání dětské besídky, které se v budoucnu staly běžnými (Den dětí, mikulášská nadílka). Jako učitelka působila ve školce také Anna Rojdllová (†29. října 1953 v Českých Budějovicích), která měla ve vilce čp. 146 byt.

Od počátku roku 1952 se vedla jednání o uvolnění budovy čp. 59, do které by se školka přemístila. Od června 1953 se připravovala adaptace na mateřskou školku a 1. třídu národní školy (NŠ), které se měly dokončit do začátku školního roku. Teprve v srpnu byl na úpravy prováděn rozpočet (A. Křepinský), který byl nakonec vyhotoven až v říjnu (A. Fulín). Do školky se vstupovalo dveřmi od severu, tedy cestou od hlavní brány. Po levé straně vstupní chodbičky se nacházela šatna, rovněž vedly dveře do průchozího kabinetu a buď dále do učebny opatřené třemi okny, nebo vlevo do dětské herny. Ta sousedila s kuchyní. Chodba a dvě místnosti v 1. patře sloužily potřebám NŠ. Snad současně se slavnostním otevřením třídy NŠ dne 3. 9. 1953 došlo i k zahájení provozu školky, která měla v té době asi 27 přihlášených dětí a byla otevřená od 7.00 do 13.00 hodin od pondělí do soboty.

Teprve za provozu byly prováděny další potřebné úpravy (dodání kamínek do třídy NŠ v říjnu, šatna MŠ na kamínka čekala až do prosince), situace ale nebyla ideální. Do budovy zatékalo, kamna kouřila, bylo potřeba vymalovat a na podlahy položit lino-leum. Vše se řešilo jen pomalu, učitelka byla často odkázána na pomoc rodičů. Problémy se stavem budovy trvaly až do konce padesátých let. V březnu 1954 se do školky jako pěstounka vrátila H. Zemková, v květnu došlo i ke změně učitelky a nastoupila Marie Žáčková, již v srpnu 1954 ale vystřídaná Věrou Štolcovou ze Svojetic. Jako uklízečka-školnice byla zaměstnána na půl úvazku Marie Váňová, která uklízela nejen prostory školky a obou tříd národní školy, ale prala, žehlila, topila ve třech kamnech (v přízemí), starala se o zahradu (altán, bazén, pískoviště, záho-ny) a pomáhala s hlídáním dětí. V roce 1955 školku navštěvovalo průměrně 20 dětí. V roce 1956 MNV zakoupil pro školku radiopřijímač a gramofon. Na podzim 1957 Výbor žen připravil pro děti 14denní rekreaci v Jizerských horách. Roku 1959 navštěvovalo školku 18 dětí s průměrnou denní docházkou 15 dětí. Učitelka Štolcová marně od roku 1955 opakově upozorňovala na stav střechy (střechou i okny zatékalo, chodba bývala doslova zatopená) a žádala opravu. Koncem roku 1957 havarijní stav přinutil MNV zažádat ONV přímo o generální opravu budovy, zejména střechy. Teprve počátkem roku 1959 byla rekonstrukce zadána OPS Říčany, liknavost přístupu tohoto podniku ale znamenala uskutečnění generální opravy střechy až v průběhu roku 1960. Úpravami se vzhled budovy změnil do dnešní podoby.

Na jaře 1960 se opět mluvilo o celodenním provozu školky a zřízení kuchyně, v létě přibyla ke školce i 1 místnost zrušené třídy NŠ. K 30. 9. 1960 odešla z Louňovic do školky ve Svojeticích ředitelka V. Štolcová a nahradila ji Libuše Vobinušková ze Strančic. Do školky bylo přihláшено 19 dětí (průměrná docházka 15 dětí), v roce 1961 bylo přihláшено 23 dětí

a byl zaveden celodenní provoz s kuchyní a jídelnou, pouze ale tento rok (bylo to chápáno jako brigáda zaměstnanců MŠ). K 31. 8. 1961 odešla ředitelka L. Vobinušková do Strančic a do Louňovic nastoupila z říčanské ozdravovny Anna Hoffmannová, která byla od 22. 7. 1962 do 10. 12. 1962 na mateřské dovolené a zastupovala ji ředitelka zrušené hrušické školky Miloslava Maršíková. Od října do listopadu byla do Louňovic krátce přidělena i učitelka z Říčan Růžena Lehovcová. V roce 1962 do školky chodilo 18 dětí, část z nich ale od září nastoupila na Základní devítiléto školu Mukařov a počet dětí výrazně klesl. Od jara do léta 1963 za nemocnou M. Váňovou ve školce vypomáhala M. Granátová (čp. 130).

Otázka louňovické školky byla projednávána na veřejné schůzi 28. 3. 1963. Padl návrh na její sloučení s Mateřskou školou Mukařov, kde byla možnost stravování a celodenní provoz, čehož již některé matky využívaly. Myšlenka však nebyla podpořena. O uzavření mateřské školy jednala školská a kulturní komise při MNV dne 30. 7., důvodem byl nedostatek dětí, které, jak bylo zjištěno, nebudou ani v nejbližší budoucnosti. To komise oznámila radě, a ta rozhodla po souhlasu ONV na své schůzi 22. 8. školku od 1. 9. 1963 přechodně uzavřít, její inventář ale zatím ponechat. Na veřejné schůzi 29. 8. byl záměr zveřejněn. Na dotaz, co bude s budovou, vysvětlil předseda MNV J. Hejl záměr přestěhovat do čp. 59 úřadovnu MNV a ve stávající budově (čp. 6) ponechat jen požární zbrojnici. Koncem roku 1964 byl do MŠ Mukařov převeden inventář školky a hovořilo se o opravách a přestěhování MNV.

O obnovení školky v Louňovicích se jednalo na popud občanů již v říjnu 1965, školská a kulturní komise ale zjistila stále trvající nedostatek předškolních dětí v obci a následující měsíc tak rada obnovení činnosti nedoporučila. Další vážný zájem na postavení mateřské školky v obci padl na veřejné schůzi dne 27. 2. 1974, přednesl jej J. Singr, a touto zprávou se počíná historie postavení současné budovy mateřské školky v Louňovicích. *Otto Krutský, 2006*

Z HISTORIE NAŠICH KOSTELŮ

Bazilika NANEBEVZETÍ PANNY MARIE v Tismicích

Jedním z nejstarších kostelů v našem okolí, který vznikl přibližně ve stejné době jako kostel v Kozojedech, je románská bazilika v Tismicích. Oba kostely vznikly v druhé půli 12. století, kostel v Tismicích je ovšem mnohem výstavnější. Jde o pozoruhodný kostel bazilikálního typu, který se dodnes zachoval téměř v původním stavu.

Tismice je prastará ves na křižovatce cest v nadmořské výšce 239 metrů. Jižně nad obcí na vysoké plošině, zvané Na Hradištanech, stávalo v 8.-9. století slovanské hradiště. Bylo to jedno ze západních strážných míst kmene Zličanů. Dnes už zde najdeme pouze

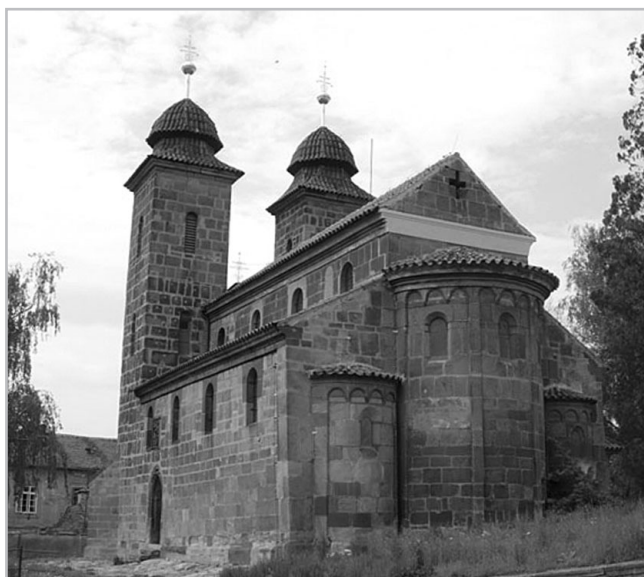
stopy valů. Tismice leží 3,5 km od Českého Brodu. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1295, ale kostel je mnohem starší. Stojí v jižní části vsi, na stráni nad pravým břehem potoka Bušinec, který je levostranným přítokem říčky Šembery.

Podle historiků umění představuje bazilika jednu z nejvýznamnějších památek České republiky. Trojlodní stavba byla postavena z červených a hnědých pískovcových kvádrů a je neomítnutá. Jako pokračování hlavní lodi byly ve stejné úrovni postaveny tři polokrouhlé apsidy, členěné lizénami a ukončeny obloučkovým vlysem s římsou. Kostel je 13,2 m dlouhý a 8,5 m široký. Původní okna apsid byla později zazděna. Přední části kostela dominují v západním průčelí dvě věže, které byly v 18. století barokně zastřešeny. V levé věži je zavěšen nejstarší zvon na Kolínsku z roku 1442. Je vysoký 52 cm a v průměru má 62 centimetrů. Nese nápis „Ke cti Boží a Panny Marie“.

Na přelomu 15. a 16. století došlo k destrukci celé jižní stěny a ta byla od základů nově vystavěna. Byly použity nové i původní kameny, aby byl zachován původní ráz románské stavby. Jde o pozoruhodně příkladný přístup ke vzácné staré stavbě. Do nově vystavěné stěny byl vložen boční gotický portál s vytesaným erbem zemanské rodiny Vrbíků z Tismic, která vlastnila Tismice do roku 1512, kdy Tismice byly prodány městu Český Brod. Erb je ukázkou sasky orientované pozdní gotiky s renesančními až manýristickými prvky.

Hlavní loď kostela byla po roce 1700 nově zaklenuta barokní valenou klenbou s lunetami, boční lodě mají stropy rovné. Jednotlivé lodě jsou vzájemně odděleny arkádami, které jsou tvořeny střídavě oblými sloupy a hranatými pilíři. Střídání sloupů a pilířů je známo především z Porýní, u nás je tento prvek unikátní. Hlavice sloupů jsou zdobeny girlandami ze 17. století. Na triumfálním oblouku je namalován pozdně románský fragment postavy biskupa. Malby nad oltářem a v postranních apsidách vznikly kolem roku 1775.

Do severního podvěží byly vsazeny dva náhrobky:

renesanční náhrobek Václava Güntera z Woren a na Vítkově z roku 1582 a druhý náhrobek z roku 1602 s nečitelným nápisem a erbem (zkřížené klíče). Náhrobky sem byly přeneseny z vnější stěny kostela.

Po roce 1700 vzniklo v jižní věži točité schodiště na kruchtu a byla zazděna románská okna nad hlavním vchodem. Stavební vývoj kostela byl ukončen za Marie Terezie Savojské z Liechtenštejna v letech 1752–1755. Byly zastřešeny obě věže a na severní straně přistavěna sakristie.

V letech 2009–2011 proběhla z Programu rozvoje venkova ČR generální oprava kostela, která byla slavnostně ukončena bohoslužbou 6. března 2011 celebrovanou generálním vikářem Michaelem Slavíkem. Rekonstrukce byla spojena s archeologickým průzkumem celé lokality.

Vnitřní zařízení kostela pochází většinou z 18. století. Hlavní oltář je z roku 1872, který nahradil původní barokní oltář, zhotovený na zakázku Marie Terezie Savojské. Kazatelna a boční oltáře jsou rokokové, cínová křtitelnice, vysoká 98 cm, je z roku 1786, signovaná J.M.B. (Josef Mitterbacher).

Hlavní oltář byl po více než šest století zdoben dřevěnou gotickou soškou Panny Marie, kterou zde uložili během svých tažení v roce 1420 husité. K sošce, o jejíž zvláštní moci byli věřící přesvědčeni, proudila po staletí procesí věřících a mnozí z nich sošku za splnění svých přání obdarovávali. Tyto dary, často patrně velmi cenné, zláskaly v roce 1763 zednického tovaryše Jana Zelenku, aby sošku Panny Marie okradl. Byl chycen a i když větší část lupu osobně panu kosteleckému děkanovi vrátil a činu litoval, byl odsouzen k smrti oběšením. Poprava byla provedena v Kostelci nad Černými Lesy a byla to poslední kostelecká poprava vůbec. V našem století byla vzácná soška ukradena celá. Nikdo nebyl dopaden a nikdo za to nebyl potrestán!!! Vzácná, gotická, 600 let stará soška byla nahrazena sádrovou kopií.

Je zajímavé, proč taková pozoruhodná stavba vznikla právě v Tismicích. Na tuto otázku nedokážeme bohužel odpovědět. Kdo byl zakladatelem stavby, nevíme. Je možné, že to byl tehdejší vladař, sám český král Vladislav II. nebo některý z jeho následovníků. Kostel ovšem mohl být také součástí biskupského dvorce, neboť nedaleký Český Brod byl v raném středověku střediskem biskupských statků.

Jak už jsme zmínili, byl v letech 2008–2010 proveden archeologický výzkum v okolí kostela. Bylo prozkoumáno 28 hrobů na kostelním hřbitově a do hloubky 2 metrů nebyly nalezeny žádné doklady lidské činnosti, která by byla prováděna před 14. stoletím. V průběhu raného i vrcholného středověku se u kostela nepohřbívalo. Farním kostelem se bazilika stala až ve 14. století, kdy v Tismicích sídlili drobní feudálové Vrbíkové z Tismic. Nyní je kostel kostelem filiálním s farou v Českém Brodě. Pravidelné bohoslužby se zde konají podle internetu vždy v neděli od 8 hodin, o letních prázdninách se bohoslužby nekonají.

Božena Homolková

KAM NA VÝLET

Kaple sv. Anny ve Strančicích

Na podzim loňského roku odvysílala Česká televize dokument *Zázračné studánky – Po cestách poutevníka*, kde se kromě svatoprokopských studánek v okolí Sázavy představila také studánka u kaple sv. Anny ve Strančicích. Trochu jsem se zastyděla, že toto poutní místo neznám, a vypravila jsem se na obhlídku.

Kaple se studánkou je od Strančic dobře přístupná. Nejprve po asfaltové, později po zpevněné cestě se k ní dostanete i s kočárkem. Od nádraží po zelené značce urazíte asi jeden kilometr. Pokud chcete k cestě využít hromadnou dopravu, můžete jet autobusovou linku 489 z Mukařova (nebo Svojetic) do Strančic. Případně autobusem do Říčan a vlakem do Strančic. I krátkou cestu vlakem (7 minut) určitě pasažéři kočárků a menší děti ocení. Větší sportovci si podle Letní turistické mapy 1:50 000 (dostupné v informačních centrech i na stránkách Ladova kraje) naplánují svoji obvyklou dávku kilometrů.

O studánku se stará *Sdružení přátel studánky u kaple sv. Anny ve Strančicích*. Letošní *Slavnostní otevření studánky* bude probíhat 25. května a *Uspávání studánky* pak 8. listopadu. Ke studánce se váže pověst o uzdravení rolníka, který se roku 1820 léčivou vodou ze studánky svého neduhu zbavil. Celou pověst ale nevyzradím, tu si přečtete na informačních tabulích umístěných na vnějších stěnách kaple. Stejně tak je popsána i stavební historie pseudorománské stavby z roku 1892. Zajímavý je také interiér kaple

vybavený mnohem starším mobiliářem (například hlavní oltář je z roku 1674). Za zmínku také stojí malý pomník poblíž kaple, který upomíná na návštěvu T. G. Masaryka v roce 1925.

Kaple sv. Anny spadá pod správu farnosti v Mnichovicích. Během církevních obřadů je kaple otevřena, jindy se musíte spokojit s pohledem přes mříže. Mše svatá je celebrována vždy od 15 hodin (7. května, 9. června, 14. července, 11. srpna, 8. září a 13. října). Poutní mše začíná už v 10 hodin v sobotu po svátku sv. Anny, letos to bude 27. července.

Většinou už původní význam poutí nevnímáme a slovo pout se nám spojuje jen s veselím a různými atrakcemi. Ale i kolotoče a cukrová vata prostě k létu patří. Tak si je pěkně užijte.

Přehled některých poutí v našem okolí

Místo	Název pouti	Termín poutových atrakcí
Říčany	Petropavelská kostel sv. Petra a Pavla	28. 6. – 30. 6. 2013
Sázava	Svatoprokopská kostel sv. Prokopa	5. 7. – 7. 7. 2013
Strančice	Svatoanenská kaple sv. Anny	26. 7. – 28. 7. 2013
Velké Popovice	Velkopopovická kostel Panny Marie Sněžné*	2. 8. – 4. 8. 2013
Mukařov	Mukařovská kostel Nanebevzetí Panny Marie*	16. 8. – 18. 8. 2013
Mnichovice	Mariánská kostel Narození Panny Marie*	6. 9. – 8. 9. 2013

(U mariánských poutí může převládnout místní označení, termín je ale odvozen od svátku, kterému je zasvěcen kostel. Proto jsou uvedené tři mariánské pouti v různých termínech.)

Eva Uzlová

ZA DIVADLEM

ochotnickým a stagionovým,

ANEB NEJEN PRAHA NASYTÍ DIVADELNÍHO DIVÁKA

Málokterý z louňovických obyvatel by řekl, že nemá dostatečnou možnost kulturního vyžití. I když zrovna nevlastníte auto, příměstskou dopravou se do Prahy dostanete téměř kdykoliv a v Praze je kulturní nabídka prakticky neomezená. Ovšem třeba za divadelními představeními se můžete vypravit i jinam do okolí.

Pravda, mimo hlavní město je nejbližší profesionální herecký soubor až v Mladé Boleslavi, ale nejen školení herci mohou poskytnout skvělý divadelní zážitek. Dlouhou tradici má ochotnické divadlo v Říčanech, kde působí *Divadelní spolek Tyl* už od první republiky. V souboru stabilně působí dvacítká herců, kteří jsou rozdělení na část komediální a část dramatickou a kteří mají v současné době na repertoáru asi pět her. Jejich poslední premiérou byla před několika měsíci hra jednoho z nejúspěšnějších francouzských

dramatiků současnosti Erica–Emanuela Schmitta *Hotel mezi dvěma světy* (1999). Více informací najdete na webu: dstyl.ricany.cz

Ochotnický spolek působí také v Ondřejově, kde vznikl jako vedlejší činnost Sdružení dobrovolných hasičů. Vzhledem k 100% převaze pánské části ansámblu nad ženskou (s výjimkou režisérky Jany Sloupové), bylo třeba sáhnout po autorech, kteří psali výhradně pro muže a chlapce. Ukázalo se, že Ondřejovští jsou domácími patrioty, a tak na místo Shakespeara se specializují na inscenování her zneuznaného českého génia Járy da Cimrmana. V sále Kulturního domu **Ondřejovští ochotníci** předvedli mistrovsky hry *Dobytí severního pólu*, *Záskok* nebo *Akt*. divadlo.neu-mann.cz/

Provoz amatérského souboru má samozřejmě zcela jiná pravidla, než jaká určují chod profesionálního divadla, proto i počet představení a nově nastudovaných her je značně nižší. Diváci proto musejí dávat pozor a termíny představení si hlídat.

Pokud se někomu nechce čekat několik měsíců na další představení a rád by viděl profesionální divadlo a v přehršli nabídky pražské divadelní obce se neorientuje, doporučuji divadla, která hrají formou tzv. stagiony. V případě činohry se jedná o divadlo, které nedisponuje stálým souborem, ale pouze divadelní budovou, do které zve jiné soubory. Jejich divadelní nabídka je tak velice pestrá a navíc poskytuje divákovi možnost zhlédnout představení i těch divadel, na která se třeba v Praze špatně shánějí vstupenky.

Tímto způsobem funguje teprve před dvěma roky otevřené **Divadlo Bolka Polívky U 22** v Uhříněvsi, které je dceřinným divadlem DBP sídlícího v Brně. Kromě hostování pražských divadel, např. Divadelního spolku Kašpar, Studia DVA, Ungelt nebo Palace, agenturních představení i produkcí Divadla Bolka Polívky, je možné v U 22 navštívit rozličné koncerty nebo i akce MČ Praha 22. V případě, že se do Uhříněvsi budete chtít vypravit a pojedete autem, je třeba jet s dostatečným předstihem, protože počet parkovacích míst před budovou divadla je velice omezen. Můžete ale využít i PID, zastávka „Uhříněves“ je neda-leko. www.divadlobolkapolivkyu22.cz/

Mnohem delší zkušenosti se stagionovým provozem mají v **Městském divadle v Kolíně**, kde funguje už od roku 1993. Brzy po sametové revoluci se tu rozpadl stálý soubor, ale divadlo brzy našlo vlastní cestu. Během dvaceti let se tu vystřídaly desítky souborů ze všech koutů republiky a interiér divadla byl kompletně rekonstruován, a to jak v hledištní, tak hlavně v jevištní části, kde bylo třeba vyměnit jevištní technologie a modernizovat herecké šatny. V současné době nabízí divadlo sedm řad předplatného, ve kterých se vystřídají kromě pražských divadel i soubory z Hradce Králové, Pardubic, Kladna a dokonce i z Brna nebo ze Zlína. www.divadlokolin.cz

Jste-li divák, který oceňuje pestrou nabídku a různorodé pojetí divadla, je stagiona právě pro vás.

Kateřina Řeháková

VÝLETY Z LOUŇOVIC

Neformální spolek žen v Louňovicích, který si říká Rejbab, úspěšně rozvíjí svoji společenskou činnost. Z toho je vidno, že není potřeba nějakých oficialit či podpory, aby se mohl dát dohromady spolek spřízněných duší a mohlo se společně třeba jezdit na výlety. Vždyť v našem okolí je tolik zajímavých míst, kde jsme ještě nebyli!

V úterý 12. března 2013 jsme v počtu 19 účastníků navštívili výstavu Slovan-ská epopej Alfonse Muchy v Praze ve Veletřním paláci. S objednaným výkladem jsme zhlédli jeho dvacet monumentálních pláten a dozvěděli se o historii tohoto díla, které bylo zhotoveno na objednávku amerického průmyslníka Charlese Crana, vznikalo 18 let, dokončeno bylo v roce 1928 a předáno Praze a veškerému československému obyvatelstvu. Alfons Mucha dílo tvořil na plátna určená na plachty lodí, která byla dovezena z Holandska, a mnoho dalších zajímavostí.

V úterý 16. března 2013 jsme společně vyrazili linkovým autobusem do Kutné Hory v počtu 17 osob. Už jenom samotná procházka historickou Kutnou Horou je zážitkem. Domy se opravují, historické památky obnovují, veřejná prostranství upravují. Navštívili jsme Vlašský dvůr a seznámili se se středověkou technologií dobývání a zpracování stříbrné

rudy. Sestoupili jsme do původního středověkého dolu, kde nás čekala zajímavá trasa podzemím. V některých úsecích byla chodba úzká nebo nízká, takže jsme pochopili, proč jsme si museli obléknout pláště a nasadit helmy. Třešničkou na dortu byla zastávka u jedněch známých doma. Na důchod si koupili domeček v historické části Kutné Hory a provedli rekonstrukci. Vznikl úžasně praktický a moderní byt na velice malém prostoru.

Další společný výlet za poznáváním je naplánovaný na květen 2013.

Marie Boudová

DEVATENÁCTÝ ROČNÍK PRAŽSKÉHO MARATONU

Krásné počasí a heroické výkony profesionálů i amatérů, jejichž hlavní motivací bylo překonat sebe samé.

Na startu na Staroměstském náměstí bylo 9500 vytrvalců ze 78 zemí, skoro polovina jich byla ze zahraničí. Nejstarší účastníci bylo 70 let, nejstarší maratonec oslavil osmdesátku.

Nedělní dopoledne 12. 5. 2013 v Praze patřilo maratonu a úspěšně trat absolvovali i tři běžci z Louňovic.

Pořadí	Maratonec	Kategorie	Čas
1844	ČADIL Jakub	AMM	03:50:26
2263	PETRUŽELA Ivan	MM50	03:55:46
5427	VOSK Miroslav	MM55	05:24:24

Ivan Petružela

PRO VOLNÝ ČAS

POKOJOVÉ KVĚTINY, KTERÉ ČISTÍ VZDUCH

V domech, bytech, na pracovištích, tedy v uzavřených prostorách trávíme mnoho času. Často si ani neuvědomujeme, v jak vydýchaném prostředí pobýváme. Na špatném prostředí se mohou podílet i toxické látky, které se uvolňují z nábytku, koberec, podlahovin, z izolací, kosmetiky, čisticích prostředků, plynových kotlů nebo které obsahuje kouř z cigaret apod. Samozřejmě je důležitá výměna vzduchu. V zimním období rychlým vyvětráním, v létě pootevřeným oknem. Pomoci nám ale mohou také vybrané druhy pokojových květin, které umějí likvidovat škodliviny ze vzduchu a ještě navíc pěkně vypadají.

Takové rostliny ke své výživě potřebují těkavé organické látky s obsahem uhlíku a berou si ho nejenom z oxidu uhličitýho. Molekuly škodlivých látek rozbíjí a ze vzduchu eliminují. Dokáží to i s některými látkami, které uhlík neobsahují. Pilné rostliny je přesto navždy uvězní ve svých tělech. Pozor, tyto rostliny bývají také jedovaté, a tak je umístěte mimo dosah dětí a svých čtyřnohých miláčků!

Mnohdy ani nevíme, že takové květinové pomocníky doma máme. Do kuchyně, kde nebývá mnoho místa, se hodí gerbera, ledviník, lopatkovec, kamélie, anturie, tchynin jazyk. Do obývacího pokoje a větších prostorů se jako čistička vzduchu náramně hodí fikus, filodendron, scindapsus, potos, voděnka, zelenec, břečtan, dracena, datlová palma i camadeorea sličná.

Aby nám pokojové květiny jako čistička vzduchu dobře fungovaly, nezakrývejme hlínu v květináči například kamínky.

Pokojoyé květiny, tak jako všechny rostliny, odebírají ze vzduchu kysličník uhličitý a obohacují jej kyslíkem. Vyrovnávají nám také míru vlhkosti v místnosti. Především nám ale zkrášlují naše příbytky a prostory, kde pobýváme.

Podle internetu zpracovala Marie Boudová

MINULOST a SOUČASNOST

NĚKTEŘÍ Z NÁS, DŘÍVE NAROZENÝCH, MŮŽEME HLEDAT, ZDA MEZI DĚTMI NA DVOU FOTOGRAFIÍCH Z LET DÁVNÝCH NEJSME ZVĚČNĚNI S NAŠIMI MILÝMI UČITELKAMI Z TÉ DOBY. NA POSLEDNÍM SNÍMKU JE JEDNA ZE DVOU TŘÍD ROKU 2012, VČETNĚ NYNĚJŠÍHO PERSONÁLU ŠKOLKY. I NAD NÍ BUDOU JEDNOU NAŠE DĚTI VZPOMÍNAT.

Redakce: Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Stanislav Kurel, Mariana Procházková, Josef Řehák, Eva Uzlová. **Grafická úprava:** Olga Myslíková.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 173